

Sygn. akt III CZ 41/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi M. P.

przeciwko A. P.

o złożenie oświadczenia woli, zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 czerwca 2001 r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 października 2014 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 grudnia 2011 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 20 grudnia 2014 r. odrzucił skargę M. P. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa E. P. przeciwko A. P. o złożenie oświadczenia woli zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 czerwca 2001 r. M. P. jako podstawę skargi wskazał uzyskanie wyroku za pomocą przestępstwa (art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c.). Sąd Apelacyjny podkreślił, że w niniejszej sprawie skarga została wniesiona po upływie pięcioletniego terminu biegnącego od dnia uprawomocnienia się wyroku (art. 408 k.p.c.).

M. P. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego. Wskazał, że Sąd Apelacyjny nie rozważył zasadności wznowienia postępowania na podstawie art. 401 pkt 2 k.p.c. (brak należytej reprezentacji). Podkreślił, że w czasie trwania postępowania leczył się i był pozbawiony należytej reprezentacji. Chciał występować w postępowaniu obok swojej matki E. P., która później zmarła 18 maja 2011 r., a M. P. jest jej następcą prawnym. Powołał się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2012 r., II CZ 144/11 (OSNC 2012, nr 7-8, poz. 92).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

E. P. wniosła powództwo przeciwko A. P. i M. P. (synowej i synowi) o zwrot darowizny w kwocie 600.000 zł. Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 30 listopada 2000 r. oddalił powództwo i orzekł o kosztach postępowania, a Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 27 czerwca 2001 r. uwzględnił apelację pozwanej, zmieniając rozstrzygnięcie o kosztach, oraz oddalił apelację powódki. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2002 r., III CK 73/02 odrzucił kasację powódki. W niniejszej sprawie o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 czerwca 2001 r. M. P. wskazał - w zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 20 grudnia 2014 r. - na nieważność postępowania spowodowaną brakiem należytej reprezentacji. Oczywiście jednak nie ma racji, pomyliły mu się bowiem role procesowe. Nie mógł występować po stronie swojej matki, skoro - wraz z żoną A. P. - został przez nią

pozwany. Należy poza tym podkreślić, że postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2012 r., II CZ 144/11, na które powołał się M. P. w zażaleniu, jest tu bezprzedmiotowe, dotyczy bowiem zagadnienia nienależytej reprezentacji spółki. Osoba fizyczna jest zaś nienależycie reprezentowana w wypadku, gdy nie ma zdolności procesowej, a w sprawie działa za nią podmiot niebędący jej przedstawicielem ustawowym, jak również w wypadku, gdy za osobę fizyczną działa nienależycie umocowany pełnomocnik. W niniejszej sprawie nie można mówić o nienależytej reprezentacji M. P., skoro faktycznie w ogóle nie brał on udziału w postępowaniu.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.).